

nimmelada, et, kui ta koggemata teisese olt
kahjo teiniud, ta sedda jõlle peab tassuma. Kül
tössi on, mõnda kahjo peame näggema, kui
kahhaneb, ehk kaub koggoni meie ilmalik war-
ra, kui kahhetseme omma rummalust; agga
pole meist muud kaddumas kui ilmalisko war-
ra, ja jouame meie allati omma patto ja rum-
malust südamest kahheteda, egga siis pole
wigga ühtegi. Hing jouab täie terwisele kui
temma Jumala pärast on mõndo kannata-
nud ja leibab rütmaks armo taewase Issa ees."

"Kül siis Raaril olleks rõähemat süüd ol-
nud, kui temma olleks üks spainis kahjo nimme-
tanud ja ei mitte hådda?" küssis Mil.

"Sest kül olleks piisut rõähhet olnud?
Kes omma wannema västo nurrisib, mata,
se põlgab Jumala käsko, sedda: Sinna p'ad
omma issa ja omma emma auustama, et
sinno kässi håsti käib, ja sinna kaua ellad Ma
peál. Kes ommad wannemad teotab, egga selle
kässi woi håsti käia, waid se sadab ennesele håd,
da hingepäale, ja kuni se temma hingepäale
jääb, ni kaua peab ka igast västast asjast
temmale uut hådda tousema päale. Hea laps

auustab wannemat ja siis, kui tedda karrista-
takse, paljo ennam nääb tämima rõmoga wan-
nema pärast piisut waewa. Pealegi teame
ka, et meie armas herra ei tulle meid karrista-
ma, waid tarvilist seadust teggema, et asjad
peaksid õiete käima.

Karel olt siitsodik seisnud emal, ja esmalt
pool vihhane waatnud teiste peale; pärast
jo tulli liggemale ja nüüd astus koggoni jõlle
teiste selka ja üles: „No! leppime jõlle är-
ta, armad külatahwas ja naabrid. Tuskas-
sest melest ma rákisin rummalaste; agga nüüd
tunnen ma omma süüd, ja pallun Jumala
ja teie käest andeks, et nenda ollen teile pah-
handusseks olnud!"

"Waat se on hea ja armas luusda!" üles
wanna Simo Tirk. „Nenda isse ennast
ärrawdites annad sa õiget õppetust wannale
ja norele. Sinno kommitamisse peale saime
parajat õppetust fannaga, sinno eksitusse di-
endamisse läbbi ka õppetust teoga. Jummal
önnistago sulle sinno põõrmisse nou ja aid-
go sind keigest håddast peaseda!"

Wannamehhe fannad saatid leikide süddo-